

Tárgy: megbízó tájékoztatásának elmulasztása

**Budapesti Regionális Fegyelmi Bizottság
Fegyelmi Tanácsa**

Ügyszám: **2024.F.181/32.**

A Budapesti Regionális Fegyelmi Bizottság Fegyelmi Tanácsa [...] budapesti ügyvéd ellen folyamatban lévő fegyelmi eljárásban a **2025. év július hó 7. napján** megtartott nem nyilvános tárgyaláson zárt ülésben meghozta és kihirdette az alábbi fegyelmi

h a t á r o z a t o t :

A Fegyelmi Tanács megállapítja, hogy [...] eljárás alá vont ügyvéd szándékos fegyelmi vétséget követett el, ezért

í r á s b e l i m e g r o v á s

fegyelmi büntetéssel sújtja.

A Fegyelmi Tanács kötelezi az eljárás alá vont ügyvédet arra, hogy 80.000,- Ft átalányköltséget 30 napon belül fizessen meg a Budapesti Ügyvédi Kamara pénztárába, vagy banki utalással teljesítse a Budapesti Ügyvédi Kamara bankszámlaszámára.

I n d o k o l á s

A bejelentés és az előzetes vizsgálat:

Jelen eljárás a bejelentő 2024.02.16-án érkezett bejelentése alapján indult, melyben előadta, hogy 2022.05.25. napján adott meghatalmazást polgári peres eljárás megindítására az eljárás alá vont ügyvéd részére, aki a megbízás szerint a keresetlevelet elkészítette és azt benyújtotta a törvényszékhez. A törvényszék a perfelvételi tárgyalást 2023.05.25. napján 13.00 órára tűzte ki. A perfelvételi tárgyalás napján az eljárás alá vont ügyvéd közölte vele, hogy azon pertaktikai okokból ne jelenjenek meg, egy későbbi időpontot fog kérni betegsége hivatkozva. A törvényszék az alperes kérelmére a tárgyalást megtartotta, ítéletet hozott, amellyel a keresetet elutasította és kötelezte a bejelentő alperest 4.370.294 Ft perköltség megfizetésére. Az eljárás alá vont ügyvéd igazolási kérelmet terjesztett elő, azonban azt az elsőfokú bíróság elutasította, az elutasításról rendelkező végzést az ítélet tábla helyben hagyta, az elsőfokú ítélet 2023.06.13. napján jogerőre emelkedett. A bejelentő nyilatkozata szerint arról, hogy a perben ítélet született és az jogerős is lett, csak úgy szerzett tudomást, hogy személyesen érdeklődött a bíróságon. A fentiek alapján a bejelentő álláspontja szerint az eljárás alá vont ügyvéd nem látta el megfelelően a jogi képviseletét, a keresetlevél elkészítésén kívül az ügyben érdemi munkát nem végzett, a bejelentőt meg is tévesztette azzal a közlésével, hogy ne vegyenek részt a perfelvételi tárgyaláson, szakszerűtlen munkavégzésével jelentős kárt okozott. A bejelentéshez melléletek is csatolásra kerültek, így többek között az adott keresetlevél, T.J. és a bejelentő között létrejött, közjegyzői okiratba foglalt, „Engedményezési szerződés visszavonása, megszüntetése” elnevezésű megállapodás, engedményezési értesítő, „fizetési felszólítás” tárgyú levelek és tértivevények, „Gabonatetők elszámolása valós értéken” tárgyú levél és kézbesítési igazolás, a törvényszék végzései, ítélete, valamint az ítélet tábla végzése, mellyel a törvényszék a felperes igazolási kérelmét elutasító végzését helyben hagyta.

A vezető fegyelmi biztos 2024.02.27. napján az előzetes vizsgálatot elrendelte, és erről tájékoztatta az eljárás alá vont ügyvédet, egyúttal felhívta az eljárás alá vont figyelmét, hogy a vizsgálat lefolytatásához szükséges releváns iratokat 8 napon belül köteles, az ügyre vonatkozó észrevételeit pedig jogosult a Kamarának megküldeni.

Az eljárás alá vont ügyvéd az előzetes vizsgálati eljárás során iratokat nem csatolt, a vezető fegyelmi biztos felhívására nyilatkozatot nem tett.

A vezető fegyelmi biztos 2024.03.12-én kelt levelével tájékoztatta a közvetítői koordinátort, hogy a bejelentő közvetítői eljárást kezdeményezett, ennek megfelelően az Üttv. 195. § (1) bekezdése alapján az ügyben addig keletkezett iratokat felterjesztette.

A közvetítői koordinátor 2024.05.13-án kelt levelével arról adott tájékoztatást, hogy a bejelentő és az eljárás alá vont ügyvéd között megállapodás nem jött létre, az ügyvédi kamara közvetítői jelentését mellékelten csatolta. A jelentés rögzítette az előzmények között a bejelentőnek az ügygel összefüggésben e-mailen és telefonon tett, a bejelentésével összhangban lévő nyilatkozatát, valamint az eljárás alá vont által az egyeztetés során tett részletes nyilatkozatot is.

Az eljárás alá vont ügyvéd álláspontja szerint a tárgyi peres eljárásban a bejelentő pereskedése rosszhiszemű, a peres eljárás során az eljárás alá vont által becsatolt (a cégjegyzékből korábban törlésre került D. Zrt. és bejelentő között a zrt. felszámolása során létrejött) engedményezési szerződést a bejelentő személyesen adta át részükre, ugyanakkor nem adta át eljárás alá vont részére a bejelentő és fia között létrejött engedményezési szerződést, aki szintén peres eljárást kezdeményezett sikertelenül, minderről csak alperes ellenkérelméből értesült, mint ahogy arról is, hogy a bejelentő az elmúlt 14 évben 8 peres vagy nemperes eljárást indított. Mindezzel kapcsolatban szóban tájékoztatta a bejelentőt, hogy csekély esély van a pernyertességre, ő azonban ragaszkodott a peres eljárás folytatásához. A perfelvételi tárgyaláson valóban nem jelent meg, azonban mindez a bejelentővel egyeztetve történt, és a perfelvételi tárgyalás elmulasztásának következményeiről is tájékoztatták őt, többek között arról is, hogyha az alperes nem kéri a perfelvételi tárgyalás lefolytatását, úgy a per megszüntetésének lehet helye. Amikor az eljárás alá vont ügyvéd értesült arról, hogy az elsőfokú bíróság a perfelvételt lezárva a keresetet ítélettel utasította el, 2023.06.12. napján a távolmaradás igazolására igazolási kérelmet csatolt, valamint az elsőfokú ítélettel szemben indokolás nélküli fellebbezést is előterjesztett. Az igazolási kérelmet az elsőfokú bíróság elutasította, melyet az eljárás alá vont 2023.09.04. napján megfellebbezett, ezt követően további bírósági határozat az eljárás alá vonthoz nem érkezett, az elsőfokú bíróság tájékoztatása szerint a meghatalmazásuk 2023. novemberében visszavonásra került. Az eljárás alá vont ügyvéd nyilatkozott arról is, hogy a bejelentő több olyan lényeges körülményt hallgatott el előttük, melyeket, ha idejében feltár, a megbízást szorult helyzete ellenére sem vállalták volna el, az ellenkérelem átvételét követően szóban több alkalommal tájékoztatták a bejelentőt arról, hogy a számtalan elhallgatott tény és körülmény miatt az ügyét nem tudják tovább képviselni és kérték, hogy keressen másik jogi képviselőt, azonban a bejelentő szorult anyagi helyzetére hivatkozva mindig türelmet kért azt ígérve, hogy egy tatabányai ügyvéd átveszi a képviseletet a peres eljárásban.

A fegyelmi biztos 2024.05.27. napján az előzetes vizsgálatot további 3 hónappal meghosszabbította.

A fegyelmi biztos 2024.06.03-án kelt határozatával fegyelmi eljárást kezdeményezett az eljárás alá vont ellen. A fegyelmi biztos a határozatban az Üttv. 1. § (1) bekezdését, 1. § (3) bekezdését, 28. § (3) bekezdését, 29. § (1) bekezdését, 39. § (3)-(4) bekezdéseit, az Ügyvédi Etikai Szabályzat (ÜESZ) 13.10., 5.12.b) pontjait, valamint a Ptk. 6:275. § (1) bekezdését hívta fel és rögzítette, hogy:

- az eljárás alá vont ügyvéd azzal a magatartásával, hogy nem foglalta írásba a megbízási szerződést az Üttv. fenti rendelkezését,
- az eljárás alá vont ügyvéd azzal a magatartásával, hogy nem tájékoztatta a bejelentőt a keresetben foglalt igénye érvényesíthetőségének korlátairól, nem vizsgálta az elévülés kérdését, az Üttv. és ÜESZ adott rendelkezéseit,
- az eljárás alá vont ügyvéd azzal a magatartásával, hogy a bíróság felhívása ellenére válasziratot nem terjesztett elő, valamint az ügy első tárgyalásán nem vett részt, és ezen mulasztások jogkövetkezményeiről a bejelentőt nem értesítette, az Üttv., ÜESZ, továbbá a Ptk. adott rendelkezéseit sértette meg.

A fegyelmi biztos álláspontja szerint a fentiek alapján alapos gyanú merült fel arra, hogy az eljárás alá vont ügyvéd megsértette az általa felhívott törvényi és szabályzati rendelkezéseket, mellyel az Üttv. 107. § a) pontjában meghatározott 3 rendbeli szándékos fegyelmi vétséget követett el.

A Fegyelmi Tanács 2024.07.10-én az ügy tárgyaláson kívüli elbírálását kezdeményezte, mindezzel tekintettel a fegyelmi biztos indítványozta, hogy a Fegyelmi Tanács a tényállást a fegyelmi eljárást kezdeményező határozatában foglaltaknak megfelelően, az eljárás alá vont ügyvéd felelősségét 3 rendbeli szándékos fegyelmi vétségben állapítsa meg, mindezzért vele szemben az Üttv. 108. § b) pontja szerinti pénzbírság fegyelmi büntetést szabjon ki, amelynek mértékét a büntetés középátlagos mértékéből kiindulva határozza meg, mivel mindezt a fegyelmi vétség tárgyi súlya indokolja, emellett kérte az eljárás alá vont ügyvéd marasztalását az eljárással felmerült költségekben is.

Az eljárás alá vont ügyvéd a közvetítői eljárás során tartott egyeztetésen tett nyilatkozatával összhangban lévő észrevételeket tett, emellett előadta azt is, hogy a bejelentő legnagyobb bánata az volt, hogy nem tudja érvényesíteni az igényét, mert az a fiára lett engedményezve, aki nem tud teljes személyes költségmentesség mellett pereskedni. Az eljárás alá vont hivatkozott továbbá arra is, hogy a bejelentő többszöri kérésük ellenére nem írta alá a megbízási szerződést, továbbá ha a bejelentő nem rendelkezett a követeléssel, mert azt a fiára engedményezte (fennáll annak is a lehetősége, hogy az elévült, de ezt ők nem vizsgálták), akkor az ügyvédi megbízás, mint lehetetlen szolgáltatásra irányuló szerződés érvénytelen, így közöttük nem is jött létre megbízási jogviszony, legfeljebb az eljárás alá vontnak keletkezett elszámolási igénye bejelentővel szemben.

A Fegyelmi Tanács tárgyalás tartása nélkül határozatot hozott, annak kézbesítését követő 15 napon belül az eljárás alá vont ügyvéd tárgyalás tartását kérte, így mindezen határozat az Üttv. 127. § (4) bekezdés a) pontja alapján hatályát veszítette.

A Fegyelmi Tanács 2025.02.24. napján tárgyalást tartott, amelyen meghallgatásra került az eljárás alá vont ügyvéd, a bejelentő, valamint az eljárás alá vont indítványára Cs.S. tanú is. Az eljárás alá vont ügyvéd a fegyelmi felelősségét nem ismerte el, a korábbi nyilatkozatait fenntartotta. Következésképpen vallotta, hogy a polgári perben a bejelentő által részükre átadott valamennyi releváns irat csatolásra került, mindarról, hogy a perbeli követelés további engedményezése történt a bejelentő fiára, csak az alperes ellenkérelme alapján értesültek, a bejelentéshez csatolásra került iratokat, így az „Engedményezési szerződés visszavonása, megszüntetése” okiratot, valamint a fizetési felszólításokat sem adta át részükre a bejelentő. Az eljárás alá vont nyilatkozata szerint, mivel a bejelentő csak ígérte, de nem hozott el olyan iratokat a perfelvételi tárgyalás napján, a tárgyalás előtt rövid idővel az ügyvédi irodában tartott megbeszélésre sem, amely az alperes írásbeli ellenkérelmében foglaltakat cáfolhatta volna, ezt követően javasolta a bejelentőnek, hogy az adott helyzetben az a legjobb, ha a perfelvételi tárgyaláson nem vesznek részt. Az eljárás alá vont hangsúlyozta továbbá, hogy a tárgyalás elmulasztása nemcsak stratégia volt a részéről, mivel a tárgyalás időpontjára beteg is lett, azt gondolta, hogy covid fertőzött. A megbízási szerződéssel kapcsolatban az eljárás alá vont védekezése az volt, hogy mindaz elkészült és általa aláírásra is került, azonban azt a bejelentő aláírás helyett, arra hivatkozással, hogy nincs nála a szemüvege és szeretné nyugodtan átolvasni, elvitte magával, melyet többszöri kérésük ellenére sem küldött vissza.

Az eljárás alá vont előadta továbbá, hogy a perfelvételi tárgyalás felperes általi elmulasztásának minden lehetséges eljárásjogi következményeiről a tárgyalást megelőzően az ügyvédi irodában szóban tájékoztatást adtak a bejelentő részére. Az eljárás alá vont a fenti védekezését a bejelentővel lefolytatott szembesítések során is fenntartotta, így a szembesítések eredményre nem vezettek.

A bejelentő a fegyelmi tárgyaláson tett tanúvallomásaiban előadta, hogy a csatolt iratokat az eljárás alá vont ügyvéd rendelkezésére bocsátotta, mint ahogy a perindítást megelőző időpontban minden olyan további iratot is, amivel a pernyertességet elősegítheti. A bejelentő utalt továbbá arra, hogy mindezen iratokat papír alapon adta át, átvételi elismervény nem készült, mivel megbízott bennük. Majd a bejelentő a tárgyaláson később úgy nyilatkozott, hogy volt a felek között e-mailes kommunikáció, bár több volt a személyes, amikor előkerültek olyan dokumentációk, amiket fontosnak tartott, akkor azokat átküldte az eljárás alá vont kollégájának. A bejelentő elmondta továbbá, hogy az ellenkérelem előterjesztéséről tudott, az eljárás alá vont ügyvéd kollégája tájékoztatta erről telefonon, ezzel kapcsolatban biztos, hogy volt közöttük egyeztetés, de a perbeli legitimáció kérdése, mindaz, hogy a perbeli követeléssel ki rendelkezik, nem került szóba.

A bejelentő ugyanakkor nem emlékezett arra, hogy az ellenkérelemmel kapcsolatban az eljárás alá vont ügyvéd kollegájával miben maradtak, ő mit javasolt, mindezt a bejelentő az eltelt idővel magyarázta.

Az eljárás alá vont ügyvéd kollegája tanúként – aki az eljárás alá vont nyilatkozata szerint a fegyelmi eljárás tárgyát képező ügyet intézte az ügyvédi irodában – maga is utalt arra, hogy a bejelentővel alapvetően ő tartotta a kapcsolatot, és ennek az ügynek a felelőse volt. A bejelentőhöz hasonlóan ő is 3-4 személyes egyeztetésre emlékezett, ugyanakkor azt is elmondta, hogy emellett főleg telefonos egyeztetések történtek, nem volt jellemző közöttük az e-mailes kommunikáció, arra nem is tudott nyilatkozni, hogy a bejelentő egyáltalán küldött-e részükre emailt. Az eljárás alá vont ügyvéddel teljesen egyezően vallott a tanú a megbízási szerződés elkészítésével, a bejelentő részére történt átadásával, a bejelentő azzal kapcsolatos magatartásával, a perfelvételi tárgyaláson való meg nem jelenéssel, azzal kapcsolatban a bejelentő részére adott tájékoztatással kapcsolatban is. A tanú emellett ugyancsak következetesen vallotta, hogy nem került részükre átadásra további, a perben általuk becsatolásra nem került irat, így a bejelentéshez mellékelte iratok sem. A tanú utalt arra is, hogy az írásbeli ellenkérelem megérkezése után részletesen tájékoztatta a bejelentőt, aki talán másolatot is vitt el abból, a vallomásában továbbá kitért arra, hogy a perbeli legitimáció kérdése, az, hogy kinek van érvényesíthető joga, ki rendelkezik a követeléssel értelemszerűen szóba jött közöttük, és tájékoztatták a bejelentőt arról is, hogy milyen iratokra lenne szükségük. A tanú elmondása szerint több időpontot is megbeszéltek egyeztetésre a bejelentővel azzal, hogy a további iratokat hozza el az ügyvédi irodába, valamint egyúttal a megbízási szerződést is alá kellene írnia, azonban ezeket a találkozókát a bejelentő lemondta. A perfelvételi tárgyalás napján személyesen megjelent ugyan az ügyvédi irodában, azonban a további iratokat akkor sem adta át. A tanú és a bejelentő közötti szembesítések sem vezettek eredményre.

A Fegyelmi Tanács felhívta a bejelentőt és az eljárás alá vont ügyvédet arra, hogy az adott megbízás tárgyát képező perrel kapcsolatos teljes írásbeli kommunikációt, így az elektronikus levelezést is csatolják be a Fegyelmi Tanács részére.

A Fegyelmi Tanács felhívására az eljárás alá vont ügyvéd a 2025.05.19-én megtartott tárgyaláson a tárgyi keresetlevelet és egyéb periratokat csatolt, mindazt, hogy nem talált a bejelentővel történt írásbeli kommunikációra vonatkozó iratokat, így e-maileket sem, azzal indokolta, hogy 2025.05.31-ével megszűntettek egy ügyvédi társulást, az addigi levelezés a társulás e-mailcíméhez kapcsolódott, melyeket nem tartottak meg.

A bejelentő több alkalommal is küldött iratszatolást a Fegyelmi Tanács részére, az általa megküldött iratok részben a bejelentéshez mellékeltekkel és részben egymással is átfedésben voltak, bizonyos iratok több alkalommal is megküldésre kerültek. Így a bejelentő részéről 2025.02.28-án, 2025.06.02-án, 2025.06.05-én, 2025.06.20-án, 2025.06.23-án érkeztek iratok. A bejelentő a Fegyelmi Tanács felhívására a 2025.02.28-án érkezett beadványához utolsó mellékletként egy print screent csatolt, amely aszerint egy [...] nevű címzettnek „Tisztelt Ügyvéd úr!” megszólítással 2022.06.13. 14:29 órakor került megküldésre, mellékletként „2022.6.0.13Enge...” elnevezésű 4 darab file csatolásával.

A Fegyelmi Tanács – helyt adva a fegyelmi biztos indítványának – ismételten felhívta a bejelentőt arra, hogy a „print screen” elnevezésű e-mailt egyértelműen beazonosítható módon, olyan formátumban csatolja, hogy a címzett és a csatolt mellékletek is egyértelműen megállapíthatóak legyenek. Emellett a fegyelmi biztos és az eljárás alá vont ügyvéd indítványára elrendelte a tanú folytatólagos tanúkihallgatását is a bejelentő által küldött további okiratokkal, így elsődlegesen az adott print screen-nel összefüggésben.

A bejelentő 2025.06.20-án érkezett beadványához, külön utalva arra is, hogy küldi a kért dokumentumokat és továbbítja az eredeti levelet, valóban megküldte a 2022.06.13. 14:29 órakor küldött emailt olyan formátumban is, amely alapján megállapíthatóan annak címzettje „tanú e-mailcíme” címzett volt, mellékletként pedig 4 darab, „2022.6.1.13Engedményezés 1..pdf”- „2022.6.1.13Engedményezés 4..pdf”, vagyis elnevezésénél csak a számozásában eltérő, 1-4-ig számozott file került csatolásra.

Mindezen e-mail után a bejelentő által ismételt megküldött mellékletként pedig az a 4 oldal terjedelmű, 2009.05.04-én kelt engedményezési szerződés került megküldésre, amely az eljárás alá vont által az adott perben csatolásra került, és amellyel a követelés eredetileg átruházásra került a D. Zrt. „f.a.” engedményezőről a bejelentőre, mint engedményesre. A bejelentő által korábban csatolt print screen alapján, melyeken kis méretben, részben látszódik az akkor megküldött 4 melléklet képe is, ugyancsak úgy tűnik, hogy mindezen engedményezési szerződés és nem a későbbi szerződések, megállapodások kerültek megküldésre az eljárás alá vont részére.

Az eljárás alá vont ügyvéd következetesen fenntartotta azt a nyilatkozatát is, hogy további releváns iratot, így a bejelentő, mint engedményező és fia, mint engedményes között 2010.03.01-én létrejött engedményezési szerződést, valamint a 2012.07.05. napján kelt közokiratba foglalt, a bejelentő fia engedményes és a bejelentő, mint engedményező között létrejött „Engedményezési szerződés visszavonása, megszüntetése” elnevezésű szerződést tartalmazó okiratokat a bejelentőtől nem kapták meg, a 2010.03.01-én létrejött engedményezési szerződést a perben az alperes mellékelte ellenkérelméhez.

A 2025.07.09-én megtartott fegyelmi tárgyaláson a tanú megerősítette, hogy a 2009.05.04-én kelt engedményezési szerződést megkapták, ez alapján indult az adott per, ugyanakkor a további szerződéseket nem, továbbá fenntartotta azt a nyilatkozatát, hogy a 2022.06.13. 14:29 órakor küldött e-mailt nem kapta meg, mivel a bejelentő papír alapon adott át részére iratokat.

A fegyelmi biztos a 2025.07.09-i fegyelmi tárgyaláson előterjesztett végindítványában a fegyelmi eljárást kezdeményező határozatában foglaltakat fenntartotta azzal a kiegészítéssel, hogy a megbízás írásba foglalásának elmaradása következtében nem lehet egyértelműen megállapítani, hogy mely iratok átadására került és mely iratok átadására nem került sor az eljárás alá vont ügyvéd részére.

Kiemelte, hogy a bejelentő által csatolt 2022. június 13-ai e-mail két formátumban áll rendelkezésre. Az egyik formátum, amelyik a 2025. február 28-án érkezett beadvány mellékletei között található, tartalmazza a 4 mellékletnek a fényképét, amelyből annak tartalmára lehet következtetni. A /29. sorszámú irat pedig a mellékletek felsorolását és a mellékletként kinyomtatott részeket, amelyekből egyértelműen megállapítható az iratképek alapján, hogy ez nem 4 különálló, hanem a 2009. május 4. napján kelt engedményezési szerződés, amelyik e-mail formájában került megküldésre. A többi csatolt irattal kapcsolatban pedig nem lehet egyértelműen megállapítani, hogy mindazt elektronikusan bocsátotta volna az eljárás alá vont rendelkezésére a bejelentő. A fegyelmi biztos utalt arra is, hogy az ellenkérelem kifejezetten a keresetindítási jogosultságot támadja azzal kapcsolatban, hogy a követelés nem a bejelentőnél van, a bejelentőnek pedig az az álláspontja, hogy az ezzel kapcsolatos iratokat átadta. A meghallgatott tanúvallomások alapján az iratok személyes átadása került kiemelésre, így arra következtetni, hogy ennek a releváns iratnak az átadására nem került sor, nem lehet. Ellenkezőt bizonyítani a rendelkezésre álló iratok alapján, tehát, hogy nem került mindaz átadásra, álláspontja szerint nem lehetséges. A fegyelmi biztos utalt továbbá arra, hogy a tényállás alapján az is megállapítható, hogy az ellenkérelmet követő válaszirat benyújtására sem került sor, és a tárgyaláson való megjelenésre sem, amellyel kapcsolatban tájékoztatás, a tájékoztatás tartalma írásban rögzítésre nem került, hogy az milyen jogkövetkezményekkel járhat. Mindezek alapján a fegyelmi biztos indítványozta, hogy a Fegyelmi Tanács három rendbeli szándékos fegyelmi vétség alapján állapítsa meg az eljárás alá vont ügyvéd felelősségét, az Üttv. 108. § b) pontja szerinti pénzbírság fegyelmi büntetést szabjon ki és kötelezze az eljárás alá vont ügyvédet az átalányköltség megfizetésére is.

Az eljárás alá vont ügyvéd a korábbi nyilatkozatait fenntartotta, egyik pontban sem ismerte el a fegyelmi felelősségét továbbra sem, hangsúlyozta, hogy a bejelentő nem adott át nekik olyan iratokat, mely az ő pernyertességéhez vezetett volna, nem tudta bizonyítani, hogy átadta volna ezeket az iratokat, mint ahogy azt sem, hogy az eljárás alá vont szándékosan kárt akart volna okozni neki.

A tényállás:

Az eljárás alá vont ügyvéd 2022.09.23-án pontosított keresetlevelet terjesztett elő a törvényszéknél. Ezt megelőzően a tárgyi ügygel kapcsolatban az eljárás alá vont ügyvéd átadta bejelentő részére az előkészített és általa aláírt megbízási szerződést, aki aláírás helyett mindazt arra hivatkozással vitte el, hogy szeretné alaposan átolvasni.

A megbízási szerződést a bejelentő aláírva nem küldte vissza, az eljárás alá vont ügyvéd többszöri kérése, felhívása ellenére sem. Az eljárás alá vont ügyvéd a kereseti kérelemben az alperes kötelezését kérte 529.340 EUR és járulékai összegben. A keresetben rögzített tényállás szerint a felszámolás útján megszűnt és a cégjegyzékből 2012.12.17. napi hatállyal törlésre került D. Zrt. – melynek a bejelentő a vezérigazgatója és tulajdonosa volt – 2006. 07.18-án adásvételi szerződést kötött a S. GmbH társasággal egy motoros teherszállító hajó, valamint egy uszály megvételére.

A szerződéssel összefüggésben vételi jog került alapításra a S. Zrt. javára, figyelemmel arra, hogy a vételárat nagyrészt a S. Zrt. finanszírozta. A vételi jog gyakorlása szerződésszegési esemény bekövetkeztéhez volt kötve. A hitelszerződést a hitelező 2007.09.03-án szerződésszegésre hivatkozással felmondta és ugyanezen a napon vételi jogát gyakorolta.

A D. Zrt. időközben gabonatekőket létesített a hajókon, melynek 609.500 EUR összegű ellenértékét a bejelentőre engedményezte. A keresetlevél alapján a hajók piaci értéknövekedése 529.340 EUR összeg volt, melyet a bejelentő az adott keresetével kívánt érvényesíteni a S. Zrt.-vel szemben.

A keresetlevél előterjesztését követően a S. Zrt. írásbeli ellenkérelmet terjesztett elő, egyrészt vitatta a bejelentő keresetességi jogát, figyelemmel arra, hogy az írásbeli ellenkérelemhez csatolásra került engedményezési szerződés szerint a bejelentő a fiára engedményezte tovább a követelést 2010.03.01. napjával. Emellett az alperes a követelés elévülésére is hivatkozott, mivel a felek között folyamatban volt korábbi peres eljárás befejeződését, vagyis a 2014.05.29-én kelt ítéletet követően a bejelentő az Ptk. 327. § (1) bekezdése szerinti, elévülést megszakító cselekményt nem végzett.

A törvényszék felhívta az eljárás alá vont ügyvédet, hogy az írásbeli ellenkérelemre válasziratban nyilatkozzon.

Az eljárás alá vont ügyvéd, illetve a tárgyi perrel, felperes jogi képviselével kapcsolatban ugyancsak jogi tevékenységet végző ügyvéd (tanú) részéről telefonon tájékoztatás történt bejelentő részére alperes írásbeli ellenkérelméről és annak tartalmáról, arról, hogy aszerint a követelés jogosultja nem a bejelentő, valamint azokról az iratokról is, melyek mindennek cáfolatához szükségesek lennének. A bejelentő ígéretet tett arra, hogy mindezeket az eljárás alá vont rendelkezésére bocsátja, személyes megbeszélés időpontja is egyeztetésre került, melyet azonban a bejelentő lemondott. Az eljárás alá vont ügyvéd, illetve kollegája, valamint a bejelentő között mintegy 3-4 személyes egyeztetésre került sor még a keresetlevél előterjesztése előtt, ezt követően azonban már csak 2023.05.25-én, a perfelvételi tárgyalás napján, azt röviddel megelőzően volt személyes találkozó közöttük.

Mindazt kétséget kizáróan megállapítani nem lehetett, hogy bármilyen, az adott per szempontjából releváns további olyan iratot átadott volna a bejelentő az eljárás alá vont ügyvéd részére, amelyet az eljárás alá vont a polgári perben ne csatolt volna.

Bár az eljárás alá vont ügyvéd kétségtelenül a válaszirat előterjesztésére vonatkozó bírósági felhívásnak nem tett eleget, a perfelvételi tárgyaláson sem jelent meg, további érdemi nyilatkozatot nem tett, ugyanakkor azt sem lehet kétséget kizáróan megállapítani, hogy az írásbeli ellenkérelemben foglalt tény- és jogállítások cáfolatára, az eljárás alá vont felperes képviselőjében tett korábbi nyilatkozatai kiegészítésére érdemi lehetősége lett volna, mivel az sem nyert kétséget kizáróan bizonyítást, hogy e tekintetben a bejelentő a tárgyi ügyvédi megbízás fennállása alatt megfelelő tájékoztatást adott volna és a releváns okiratokat átadta volna az eljárás alá vont ügyvéd részére.

Az eljárás alá vont ügyvéd és kollegája szóban tájékoztatták a bejelentőt a perfelvételi tárgyalás felperes általi elmulasztásának lehetséges jogi következményeiről, ugyanakkor az eljárás alá vont ügyvéd nem adott tájékoztatást a bejelentő részére a keresetlevél előterjesztését megelőzően és azt követően sem a követelés elévülésének lehetséges jogkövetkezményeiről, a tárgyi követelés elévülésének kérdését nem is vizsgálta.

A törvényszék ítéletével a keresetet elutasította és kötelezte a bejelentőt 4.370.294 Ft + ÁFA perköltség alperes részére történő megfizetésére. A bíróság ítéletének indokolásában megállapította, hogy figyelemmel az ellenkérelemhez csatolásra került, ugyanarra a követelésre vonatkozó engedményezési szerződésre, a bejelentő nem rendelkezik a perbeli követeléssel, így semmilyen anyagi jogi kapcsolat nincs közte és az alperes között, emiatt a kereset elutasításának van helye. Emellett a bíróság a perbeli legitimáció hiányán túl megállapította, hogy a perbeli követelés el is évült, vagyis a kereset ezért sem lett volna megalapozott.

A vezető fegyelmi biztos felhívására az eljárás alá vont ügyvéd a releváns iratokat nem csatolta, a fegyelmi ügyben érdemi nyilatkozatot csak a fegyelmi eljárás kezdeményezéséről szóló határozat meghozatalát követően tett. Az eljárás alá vont ügyvéd a 2025.02.24. napján megtartott fegyelmi tárgyaláson csatolta a bejelentő aláírását nem, csak az eljárás alá vont aláírását tartalmazó megbízási szerződést és annak 1. számú mellékletét, a 2022. augusztusára keltezett, bejelentő aláírását nem tartalmazó tényvázlatot, a Fegyelmi Tanács felhívására pedig a 2025.05.19. napján megtartott fegyelmi tárgyaláson csatolta a rendelkezésére álló peres iratokat, ugyanakkor az eljárás alá vont ügyvéd és a bejelentő közötti e-mailek, vagy egyéb írásbeli kommunikáció iratai ekkor sem kerültek csatolásra, az eljárás alá vont nyilatkozata szerint mindarra az adott ügyvédi társulás időközbeni megszüntetése, az ahhoz kapcsolódó e-mailek törlése miatt nem volt lehetősége.

A Fegyelmi Tanács döntése és jogi indoka:

A fegyelmi biztos indítványa részben megalapozott.

A Fegyelmi Tanács a lefolytatása került részletes bizonyítási eljárás alapján, alapvetően a személyi bizonyítékok önálló, valamint egymással és a további bizonyítékokkal történő összevetése alapján állapította meg az irányadó tényállást.

Mindaz, hogy az eljárás alá vont ügyvéd a tárgyi peres képvisellel kapcsolatos megbízást elvállalta, egyértelműen megállapítható volt az okirati bizonyítékok, így a perben előterjesztésre került keresetlevél és egyéb peres iratok, valamint az azzal teljesen egybehangzó személyi bizonyítékok alapján. Mindaz, hogy az eljárás alá vont ügyvéd nem adott tájékoztatást a perbeli követelés esetleges elévüléséről, az ezzel kapcsolatos kockázatokról, megállapítható volt az eljárás alá vont ügyvéd egyértelmű nyilatkozata alapján, konkrétan nyilatkozott arról, hogy ezt a jogkérdést nem is vizsgálták, valamint az eljárás alá vont további nyilatkozatából is az következik, hogy minderre később, az írásbeli ellenkérelem előterjesztését követően sem került sor. Mindezzel összefüggésben ugyanis az eljárás alá vont ügyvéd a tárgyaláson részletesen nyilatkozott arról, hogy a telefonos egyeztetések során szóba került a perbeli legitimáció kérdése, hogy az alperesi védekezés szerint a perbeli követelés jogosultja nem a bejelentő felperes, hogy mindenképpen egyeztetniük kellene, hogy a bejelentőnek aláírva vissza kellene hoznia a megbízási szerződést – vagyis az eljárás alá vont mindezen nyilatkozatából a contrario is az következik, hogy az elévülés kérdése később sem került szóba. Ezzel ellentétes adat a bejelentő nyilatkozataiból, valamint a tanú nyilatkozatából sem volt megállapítható.

Az egybehangzó személyi bizonyítékok alapján ugyancsak megállapítható volt, hogy az eljárás tárgyát képező megbízással összefüggésben írásbeli megbízási szerződés nem áll rendelkezésre, ennek eltérő okát jelölte meg a bejelentő, másrésztől az eljárás alá vont ügyvéd és a tanú. A bejelentő azt adta elő, hogy az egyeztetések során csak ígérték, hogy ilyet készíteni fognak, de erre nem került sor.

Ezzel szemben az eljárás alá vont ügyvéd, valamint a tanú is végig következetesen vallotta, hogy az időben a keresetlevél előterjesztését megelőzően elkészült, az eljárás alá vont ügyvéd által aláírásra is került, azonban azt a bejelentő nem írta alá, további átnézés, tanulmányozás céljából elvitte és ezt követően csak ígérte, de végül is aláírva többszöri kérés ellenére nem küldte vissza. Ezzel összefüggésben az eljárás alá vont ügyvéd a fegyelmi tárgyaláson csatolta az általa egyoldalúan aláírt „megbízási szerződés” elnevezésű okiratot, melyről az eljárás alá vont és a tanú ugyancsak egyezően nyilatkozott, tehát ez volt a tárgydőben, a keresetlevél előterjesztését megelőzően készített megbízás, amely a bejelentő részére átadásra került. Mindezek alapján a Fegyelmi Tanács úgy értékelte, hogy az eljárás alá vont végig következetes, tanúvallomással is alátámasztott nyilatkozata elfogadható, mindazt tehát a tényállás megállapítása során figyelembe vette.

A Fegyelmi Tanács álláspontja szerint ugyancsak helyt foghatott az eljárás alá vont ügyvéd védekezése abban a körben is, hogy kétséget kizáróan nem lehetett megállapítani, hogy további releváns irat a tárgyi megbízás hatálya alatt részére átadásra került volna – ezzel összefüggésben rámutat a Fegyelmi Tanács, hogy a bejelentő ebben a körben tett nyilatkozata ugyancsak nem volt ellentmondásmentesnek értékelhető – mindazzal kategorikusan ellentétes volt az eljárás alá vont ügyvéd nyilatkozata, valamint a tanú vallomása is, de a bejelentői nyilatkozat nem volt teljesen önellentmondásmentes sem, mivel egyrészt a bejelentő nyilatkozott arról, hogy a tárgyi iratokat mindig papír alapon adta át, továbbá úgy is, hogy volt a felek között e-mailen történő kommunikáció is, volt, hogy általa fontosnak tartott iratokat átküldött az eljárás alá vont ügyvéd kollegájának. Majd a bejelentő 2025.06.20-án küldött iratcsatolása körében a szerinte megállapítható „rosszhiszemű pervitel” igazolására az általa 2022.06.13-án küldött e-mail mellékleteként, az ekkor megküldött iratként éppen azt a 2009.05.04-én kelt engedményezési szerződést küldte meg, amely viszont a perben csatolásra is került.

Mivel a tanú kategorikus nyilatkozata szerint hozzá nem érkezett meg a bejelentő 2022.06.13-ai e-mailje sem, az eljárás alá vont ügyvéd által átvett iratokról iratjegyzék, átvételi elismervény sem készült, így egyetértve a fegyelmi biztossal, a Fegyelmi Tanács álláspontja szerint sem volt kétséget kizáróan megállapítható a bejelentő részéről az eljárás alá vont ügyvéd részére pontosan átadásra került iratok köre, így értelemszerűen az sem, hogy részére további releváns, a perben csatolásra nem került irat átadásra került volna. Mindezzel kapcsolatos, a fegyelmi biztos megállapításától eltérő jogi minősítését és értékelését a Fegyelmi Tanács a határozat jogi indokolásában fogja kifejteni.

A Fegyelmi Tanács az eljárás alá vont ügyvéd és a tanú következetes nyilatkozatai alapján megállapíthatónak értékelte azt is, hogy a további releváns anyagi jogi és eljárásjogi kérdésekről az eljárás alá vont a bejelentőt tájékoztatta, így a perbeli legitimáció kérdésköréről, annak jelentőségéről, hogy ki rendelkezik a perbeli követeléssel, valamint a perfelvételi tárgyalás elmulasztásának lehetséges jogi következményeiről is. A Fegyelmi Tanács csak megjegyzi, hogy a bejelentő nyilatkozata e tekintetben sem volt nemcsak ellentmondásmentes sem, hanem teljesen következetes és életszerű sem.

A bejelentő ugyanis azt adta elő, hogy az ellenkérelem előterjesztéséről tudott, az eljárás alá vont ügyvéd kollegája tájékoztatta arról telefonon, ezzel kapcsolatban biztosan volt egyeztetés is, ugyanakkor utalt arra is, hogy a perbeli legitimáció kérdése közöttük nem jött szóba, még úgy sem, hogy ki rendelkezik a követeléssel, és határozottan kijelentette azt is, hogy azt sem javasolták, hogy a tárgyalást megelőzően egyeztessenek. Ugyanakkor külön kérdésre arról nyilatkozott, hogy nem emlékszik már, hogy az ellenkérelem megérkezése után miben maradtak, az eljárás alá vont ügyvéd kollegája érdemben mit javasolt. A Fegyelmi Tanács álláspontja szerint mindezen nyilatkozat nemcsak következetesnek nem volt tekinthető (a bejelentő bizonyos kérdés egyeztetésének megtörténtét úgy zárta ki kategorikusan, hogy egyébként az egyeztetés tartalmára másik nyilatkozata szerint nem is emlékezett), hanem életszerűnek sem.

A Fegyelmi Tanács végül a rendelkezésre álló adatok alapján megállapította azt is, hogy az eljárás alá vont a fegyelmi eljárást elrendelő határozat meghozataláig releváns iratot nem csatolt, ezzel összefüggésben a fegyelmi felelősség megállapítását azonban mellőzte egyrészt az Üttv. 21/A. §-a alapján is – ebben a körben a fegyelmi biztos sem kezdeményezte a fegyelmi eljárás lefolytatását, továbbá azért is, mivel az eljárás alá vont ügyvéd nem cáfolta előadása szerint a tényállás szempontjából érdemben releváns további iratok csatolására korábbi e-mail-, adattörlés miatt nem volt lehetősége.

Az Üttv. 107. § a) pontja értelmében fegyelmi vétséget követ el az ügyvédi tevékenységet gyakorló, szüneteltető vagy az ügyvédi tevékenység felfüggesztése alatt álló kamarai tag vagy nyilvántartásba vett természetes személy, ha az ügyvédi tevékenység gyakorlása során az e tevékenység gyakorlásából eredő, jogszabályban, a Magyar Ügyvédi Kamara Alapszabályában és a területi kamara alapszabályában (a továbbiakban együtt: alapszabály), vagy etikai szabályzatban meghatározott köteleességét szándékosan vagy gondatlanságból megszegi.

Az Üttv. 1. § (3) bekezdése szerint az ügyvédi tevékenység gyakorlójának az ügyvédi tevékenységet lelkiismeretesen, a legjobb tudása szerint, a jogszabályok megtartásával kell gyakorolni.

Az Üttv. 28. § (3) bekezdése rögzíti azt is, hogy a felek eltérő rendelkezése hiányában a megbízási szerződés alapján a megbízott jogosult és kötelezett minden olyan cselekmény elvégzésére, amely a rábízott ügy szabályszerű ellátásával jár.

Az Üttv. 29. § (1) bekezdése alapján a megbízási szerződést írásba kell foglalni, kivéve, ha az csak jogi tanácsadásra irányul.

Az Üttv. 39. § (3) bekezdése kimondja, hogy a jogi képviselet ellátása során az ügyvéd az ügyfél érdekeinek elsődlegessége alapján jár el.

Az ÜESZ 13.10. pontja értelmében az ügyvédi tevékenység gyakorlója a tájékoztatás, a megbízás teljesítésének elmulasztásával, a személyes kapcsolattartás mellőzésével vagy más magatartásával nem veszélyeztetheti az ügyfélnek az ügyvédségbe és az ügyvédi tevékenységbe vetett általános bizalmát.

Az ÜESZ 5.12.b) pontja szerint a megbízott az ügyfél által előadott tényállás keretei között a létrehozni kívánt jogügylet, megtenni kívánt jognyilatkozat várható közvetlen jogkövetkezményeire vonatkozó tájékoztatással köteles ellátni az ügyfelet.

Az eljárás alá vont ügyvéd azzal a magatartásával, hogy az elévüléssel összefüggésben nem tájékoztatta a bejelentőt a keresetben foglalt igénye érvényesíthetőségének korlátairól, kockázatairól, az elévülés kérdését nem is vizsgálta, megsértette az Üttv. 1. § (3) bekezdésének, valamint az ÜESZ 13.10, és 5.12.b) pontjainak rendelkezéseit.

Ugyanakkor a Fegyelmi Tanács nem állapította meg az eljárás alá vont fegyelmi felelősségét azzal összefüggésben, hogy nem áll rendelkezésre a nemcsak jogi tanácsadásra irányuló megbízási szerződés mindkét fél által aláírt példánya. Kétségtelen, hogy az adott megbízással összefüggésben mindez nem áll rendelkezésre, ugyanakkor a Fegyelmi Tanács – a tárgyaláson lefolytatott bizonyítás eredményeképpen – igazoltnak értékelte, hogy az írásban előkészített megbízási szerződés a keresetlevél előterjesztését megelőzően az eljárás alá vont ügyvéd által aláírva a bejelentő részére átadásra került, aki viszont mindazt aláírva nem küldte vissza – az eljárás alá vont többszöri felhívása ellenére sem. Kétségtelen, hogy az eljárás alá vont ügyvéd részéről nyomatékosabb jelzések is történhettek volna a bejelentő irányában – így például írásbeli felhívás akár a megbízás felmondásának kilátásba helyezésével –, továbbá aláírt megbízási szerződés hiányában a megbízást az eljárás alá vont felmondhatta volna, ugyanakkor mindezt a Fegyelmi Tanács nem tartotta elegendőnek az eljárás alá vont ügyvéd vétkességének a megállapításához, még a gondatlanságból történő elkövetéshez sem.

Így tehát a Fegyelmi Tanács a tényállásszerű magatartással összefüggésben az Üttv. 1. § (3) bekezdésével és 29. § (1) bekezdésével kapcsolatban a vétkesség kétséget kizáróan igazolt volta hiányában az eljárás alá vont ügyvéd fegyelmi felelősségének megállapítását mellőzte.

Ugyancsak mellőzte a Fegyelmi Tanács az eljárás alá vont fegyelmi felelősségének megállapítását azzal összefüggésben is, hogy a bíróság felhívása ellenére válasziratot nem terjesztett elő, valamint az ügy első tárgyalásán nem vett részt. Figyelemmel arra, hogy a részletes bizonyítási eljárás alapján sem volt kétséget kizáróan megállapítható, hogy a bejelentő az eljárás alá vont részére bármilyen további releváns, általa a perben becsatolásra nem került, tényállítás, jogállítás körében nem hivatkozott iratot átadott volna, így a kétségtelenül megállapítható és az eljárt bíróság által meg is állapított polgári eljárásjogi következmények mellett nem volt megállapítható, hogy mindezzel összefüggésben az eljárás alá vont ügyvéd szándékosan vagy gondatlanságból megszegte volna az Üttv. 1. § (3) bekezdésének, 28. § (3) bekezdésének, 39. § (3) bekezdésének rendelkezéseit.

Figyelemmel továbbá arra, hogy a Fegyelmi Tanács az előzőekben részletezettek alapján igazoltnak értékelte, hogy a bejelentő részére szóbeli tájékoztatás történt az alperes ellenkérelméről, hogy aszerint a követelés jogosultja nem is a bejelentő, hogy milyen iratokra lenne szükség az ellenkérelem cáfolatára, továbbá a perfelvételi tárgyalás elmulasztásának jogkövetkezményeiről is, így a Fegyelmi Tanács nem állapította meg azt sem, hogy az eljárás alá vont mindezzel kapcsolatban az ÜESZ 13.10., 5.12.b) pontjait megsértette volna. Mindezek alapján a Fegyelmi Tanács a fenti körben az eljárás alá vont ügyvéd fegyelmi felelősségének megállapítását ugyancsak mellőzte.

Mindezekre tekintettel a Fegyelmi Tanács jelen határozatával megállapította, hogy az eljárás alá vont mindazon magatartásával, hogy az elévüléssel összefüggésben nem tájékoztatta a bejelentőt a keresetben foglalt igénye érvényesíthetőségének korlátairól, kockázatairól, az elévülés kérdését nem is vizsgálta – megvalósítva az Üttv. 107. § a) pontjában foglaltakat – megsértette az Üttv. 1. § (3) bekezdésének, valamint az ÜESZ 13.10, és 5.12.b) pontjainak rendelkezéseit, és mindezzel – tekintettel arra, hogy a szabályszegést az eljárás alá vont ügyvéd tudata is átfogta – szándékos fegyelmi vétséget követett el.

A Fegyelmi Tanács az eljárás alá vont ügyvéd tanúkihallgatásra vonatkozó indítványt elutasította. Az eljárás alá vont indítványa szerint az egyik tanú az adott megbízási szerződés ismételt átadása körében tudott volna nyilatkozatot tenni, mindez azonban a rendelkezésre álló bizonyítékokra figyelemmel szükségtelen volt, a Fegyelmi Tanács álláspontja szerint a tényállás enélkül is megfelelően megállapítható volt. Az eljárás alá vont ügyvéd indítványa szerint a másik tanú abban a körben tudott volna nyilatkozni, hogy a fegyelmi eljárás folyamatban léte alatt a bejelentővel folytatott beszélgetés során volt-e az eljárás alá vont ügyvéd részéről arra vonatkozó célzás, amiből bejelentő arra következtethetett, hogy az eljárás alá vont a bejelentés visszavonását szeretné. Ez a kérdés – a fegyelmi eljárás kezdeményezéséről szóló határozat alapján – nem releváns a megállapítandó tényállás szempontjából. Mindezekre figyelemmel a Fegyelmi Tanács a fenti indítványokat elutasította, mindazok csak az eljárás szükségtelen elhúzódását eredményezték volna.

A Fegyelmi Tanács a büntetés kiszabása során az Üttv. 108. § a) pontjában írt írásbeli megrovás fegyelmi büntetést alkalmazott.

A büntetési nem meghatározásánál a Fegyelmi Tanács értékelte az elkövetett fegyelmi vétség tárgyi súlyát, ezzel összefüggésben a Fegyelmi Tanács rámutat arra, hogy bár a jogi kockázatok előzetes teljeskörű felmérése és annak megfelelő tájékoztatás fontos eleme az ügyvédi tevékenység lelkiismeretes, gondos, jogszerű gyakorlásának, a Fegyelmi Tanács megítélése szerint értékelni kellett azt is, hogy a tájékoztatás részben – az előzőekben részletezettek szerint a további jogkérdések tekintetében – az eljárás alá vont ügyvéd részéről megtörtént. Mindezek alapján a Fegyelmi Tanács úgy ítélte meg, hogy a mintegy 19 éve ügyvédi tevékenységet folytató eljárás alá vont kedvező fegyelmi előéletére is figyelemmel jelen esetben a legenyhébb fegyelmi büntetés, vagyis az írásbeli megrovás is kellő visszatartó erővel rendelkezik.

A Fegyelmi Tanács eljárás alá vont ügyvédet az Üttv. 142. § (2) bekezdése és a fegyelmi eljárásról szóló 20/2018. (XI. 26.) MÜK Szabályzat (FESZ) 40.2. a) pontja alapján kötelezte a fegyelmi eljárás átalányköltségének megfizetésére.

A Fegyelmi Tanács külön is felhívja eljárás alá vont ügyvéd figyelmét arra, hogy az Üttv. 22. § (1) bekezdés g) pontja szerint nem folytathat ügyvédi tevékenységet az, akinek ügyvédi kamarával szemben legalább a kamarai szabályzatban meghatározott mértékű lejárt tagdíjtartozása vagy végrehajtható kamarai határozaton alapuló más tartozása van, és azt az ügyvédi kamara írásbeli felhívásra sem egyenlítette ki, míg az Üttv. 149. § (1) bekezdés b) pontja alapján a területi kamarai tagságot a kamara megszünteti, ha a kamarai tag az ügyvédi kamarai tagdíjfizetési vagy végrehajtható fegyelmi határozatból fakadó fizetési kötelezettségét felszólítás ellenére nem teljesítette.

A Fegyelmi Tanács határozata 2025. október 15. napján jogerős és végrehajtható.

(Budapesti Regionális Fegyelmi Bizottság – 2024. F. 181.)